

A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2010. december 15.*

A T-219/09. és T-326/09. sz. ügyekben,

Gabrielle Albertini (lakóhelye: Milánó [Olaszország]) és az Európai Parlament 62 jelenlegi vagy volt képviselője, akiknek a neve a mellékletben szerepel (képviselik őket: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

felpereseknek a T-219/09 sz. ügyben

és

Brendan Donnelly (lakóhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis és E. Marchal ügyvédek)

felperesnek a T-326/09. sz. ügyben

az **Európai Parlament** (képviselik kezdetben: H. Krück, A. Pospíšilová Padowska és G. Corstens, később: N. Lorenz, A. Pospíšilová Padowska és G. Corstens, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: francia.

az Európai Parlamentnek az európai parlamenti képviselők költségtérítéséről és juttatásairól szóló szabályzat VIII. mellékletében szereplő, (önkéntes) kiegészítő nyugdíjrendszerről szóló szabályzat módosításáról szóló 2009. március 9-i és április 1-jei határozatainak megsemmisítése tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

Jogi háttér

- ¹ Az Európai Parlament Elnöksége (a továbbiakban: Elnökség) az Európai Parlament egyik szerve. Az eljárási szabályzat „Az Elnökség feladatai” című 22. cikke (2) bekezdésének a jelen ügyben alkalmazandó szövege értelmében az Elnökség a képviselőket érintő pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatokat hoz.

- 2 Ez alapján az Elnökség elfogadta az európai parlamenti képviselők költségtérítéséről és juttatásairól szóló szabályzatot (a továbbiakban: KKJ-szabályzat).
- 3 1990. június 12-én az Elnökség elfogadta a KKJ-szabályzat VII. mellékletében szereplő, a parlamenti képviselők (önkéntes) kiegészítő nyugdíjrendszeréről szóló szabályzatot (a továbbiakban: 1990. június 12-i szabályzat).
- 4 Az 1990. június 12-i szabályzat 2009 márciusában hatályos szövegében előírta különösen a következőket:

„1. cikk

(1) A képviselők státútumáról szóló egységes szabályozás elfogadásáig és függetlenül az I. és II. mellékletben előírt nyugdíjjogosultságtól, valamennyi európai parlamenti képviselő, aki legalább két évig járulékot fizetett az önkéntes nyugdíjrendszerbe, mandátuma megszűnését követően az azon hónapot követő hónap első napjától kezdődően, amikor betölti a hatvanadik életévét, élete végéig nyugdíjra jogosult.

[...]

2. cikk

(1) A nyugdíj mértéke a mandátum valamennyi teljes éve után az Európai Közösségek Bírósága bírái alapilletményének 3,5%–40%-áig terjed, és a mandátum valamennyi teljes hónapja után ezen összeg 1/12 részéig.

(2) A nyugdíj maximális összege az Európai Közösségek Bírósága bírái alapilletménye 40%-ának 70%-a (a minimális összege ugyanezen összeg 10,5%-a).

(3) A nyugdíj kiszámítása és kifizetése euróban történik.

3. cikk

A volt képviselők és a távozó képviselők hatvanéves koruk előtt is kérhetik, hogy a nyugdíjuk folyósítását azonnal, vagy bármely más, a távozásuk és hatvanadik életévük betöltése közötti időpontban kezdjék meg, feltéve hogy az ötvenedik életévüket betöltötték. Ez utóbbi esetben a nyugdíj összege a 2. cikk (1) bekezdése alapján kiszámított összeg és a képviselőnek a nyugdíj folyósításának megkezdésekor betöltött életkora alapján kiszámított, és az alábbi táblázat szerinti együttható szorzata [...].

4. cikk

(A nyugdíj egy részének tőkeként történő kifizetése)

(1) A 2. cikk (1) bekezdése alapján kiszámított nyugdíj maximum 25%-a tőkeként kifizethető az önkéntes nyugdíjrendszerhez csatlakozott képviselőknek.

(2) E lehetőséggel csak a nyugdíj folyósításának megkezdése előtt lehet élni, és az erre vonatkozó nyilatkozat visszavonhatatlan.

(3) Az (1) bekezdésben rögzített maximális mértéket nem sértve, a tőkekifizetés nem befolyásolja és nem csökkenti a túlélő házastárs vagy az önkéntes nyugdíjrendszerhez csatlakozott képviselő által eltartott gyermekek nyugdíjra való jogosultságát.

(4) A tőkekifizetést a képviselőnek a kifizetéskor betöltött életkora alapján kell kiszámítani a következő táblázat szerint [...].

(5) A tőkekifizetés kiszámítása és teljesítése euróban történik. A kifizetést a nyugdíj első folyósítása előtt kell teljesíteni.

[...]"

- 5 A kiegészítő nyugdíjalapot a „Fonds de pension – Députés au Parlement européen” (Nyugdíjalap – Európai parlamenti képviselők) ASBL-nek (nonprofit egyesület, a továbbiakban: ASBL) az Európai Parlament quaestorai általi létrehozásával alapították, amely ASBL pedig létrehozott egy luxemburgi jog szerinti változó tőkés befektetési társaságot (société d’investissement à capital variable, a továbbiakban: SICAV) „Fonds de pension – Députés au Parlement européen, Société d’Investissement à Capital Variable” (Nyugdíjalap – Európai parlamenti képviselők, Változó Tőkés Befektetési Társaság) elnevezéssel, amelynek feladata a befektetések szakmai kezelése volt.
- 6 A képviselők statútumát az európai parlamenti képviselők statútumának elfogadásáról szóló, 2005. szeptember 28-i 2005/684/EK, Euratom európai parlamenti határozattal (HL L 262., 1. o.) fogadták el, amely 2009. július 14-én, a hetedik parlamenti ciklus első napján lépett hatályba.
- 7 A képviselők statútuma hozta létre az európai parlamenti képviselők végleges nyugdíjrendszerét, amelynek értelmében a képviselők a hatvanharmadik életévük betöltését követően öregségi nyugdíjra jogosultak, járulékfizetés nélkül.

- 8 A képviselők statútuma a kiegészítő nyugdíjrendszerre alkalmazandó átmeneti rendelkezéseket határoz meg. E tekintetben a 27. cikk előírja:

„(1) Az Európai Parlament által létrehozott önkéntes nyugdíjalap e statútum hatálybalépése után továbbra is működik azon képviselők vagy volt képviselők számára, akik ezen alapon jogokat vagy várományokat szereztek.

(2) A szerzett jogok és várományok teljes körűen fennmaradnak. A Parlament az új jogok vagy várományok megszerzésére vonatkozóan feltételeket határozhat meg.

(3) A [statútumban meghatározott] tiszteletdíjban részesülő képviselők az önkéntes nyugdíjalapban új jogokat vagy várományokat már nem szerezhetnek.

(4) Az alap az e statútum hatálybalépését követően megválasztott parlamenti képviselők számára nem áll rendelkezésre.

[...]”

- 9 2008. május 19-i és július 9-i határozatával az Elnökség elfogadta az Európai Parlament tagjainak statútumára vonatkozó végrehajtási intézkedéseket (HL 2009. C 159., 1. o.; a továbbiakban: végrehajtási intézkedések). Ennek 73. cikke értelmében ezen alkalmazási szabályok a képviselők statútumának hatálybalépésével egyidejűleg léptek hatályba, azaz 2009. július 14-én.

- 10 A végrehajtási intézkedések 74. cikke kimondja, hogy a IV. címben előírt átmeneti rendelkezések fenntartásával a KKJ-szabályzat a képviselői státútum hatálybalépésének napján hatályát veszti.
- 11 A végrehajtási intézkedések „Kiegészítő nyugdíj” című 76. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A KKJ-szabályzat VII. melléklete értelmében biztosított kiegészítő (önkéntes) nyugdíj e melléklet alkalmazásában továbbra is folyósításra kerül azon személyek részére, akik a státútum hatálybalépése előtt részesültek e juttatásban.

(2) A fent nevezett VII. mellékletnek megfelelően a státútum hatálybalépéséig megszerzett nyugdíjjogosultság nemvész el. A jogosultság teljesítése az e cikkben meghatározott feltételek szerint történik.

(3) Új jogosultságokat szerezhhetnek a fent nevezett VII. melléklet értelmében a státútum hatálybalépését követően azok a 2009-ben megválasztott képviselők:

- a) akik egy előző parlamenti ciklusban is képviselők voltak; és
- b) akik a kiegészítő nyugdíjrendszerben korábban már vagy éppen most szereztek jogosultságot; és
- c) akik számára a megválasztásuk szerinti tagállam a státútum 29. cikke értelmében átmeneti időszakra e státútum rendelkezéseitől eltérő szabályokat határozott meg, vagy akik a státútum 25. cikke értelmében önként a nemzeti nyugdíjrendszer mellett döntöttek; valamint

d) akik európai parlamenti képviselői mandátumuk vonatkozásában nem jogosultak sem tagállami, sem európai nyugdíjra.

(4) A kiegészítő nyugdíjalapokba való képviselői befizetések a képviselők magánalapját terhelik.”

A jogvita alapját képező tényállás

- ¹² 2009. március 9-én, miután megállapították a kiegészítő nyugdíjalap pénzügyi helyzetének romlását, az Elnökség a következőkről határozott (a továbbiakban: 2009. március 9-i határozat):
- „munkacsoport létrehozása [...] a nyugdíjalap igazgatótanácsának tagjaival a helyzet értékelésére irányuló megbeszélések lefolytatására;

 - [...] biztosítási, illetve elővigyázatossági intézkedésként a KKJ-szabályzat VII. melléklete 3. és 4. cikke alkalmazására vonatkozó lehetőség azonnali hatállyal történő felfüggesztése;

 - [...] ezen elővigyázatossági intézkedéseknek az Elnökség általi felülvizsgálata egy következő ülésen a munkacsoport által felvázolt tények, az általa végzett megbeszélések eredményei, valamint a munkacsoport által tett megállapítások alapján.”

- 13 2009. április 1-jén az Elnökség úgy határozott, hogy módosítja az 1990. június 12-i szabályzatot (a továbbiakban: 2009. április 1-jei határozat). A módosítások többek között az alábbi intézkedéseket tartalmazzák:
- a hetedik parlamenti ciklus első napjától – azaz 2009. július 14-étől – a nyugdíjkorhatár hatvanról hatvanhárom évre történő emelése (az 1990. június 12-i szabályzat 1. cikke);
 - a nyugdíj egy részének tőkeként történő kifizetésére vonatkozó lehetőség azonnali hatályú megszüntetése (az 1990. június 12-i szabályzat 3. cikke);
 - az ötvenéves kortól kérhető előrehozott nyugdíj lehetőségének azonnali hatályú megszüntetése (az 1990. június 12-i szabályzat 4. cikke).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2009. május 19-én benyújtott keresetlevéllel a T-219/09. sz. ügyben 65, a kiegészítő nyugdíjrendszerhez csatlakozott európai parlamenti képviselő, valamint az ASBL indított keresetet.
- 15 A Törvényszék Hivatalához 2009. augusztus 10-én benyújtott keresetlevéllel a T-326/09. sz. ügyben indítottak keresetet.

- 16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához benyújtott, 2009. szeptember 11-i és november 16-i külön beadványaiban a Parlament az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a alapján elfogadhatatlansági kifogást emelt mindkét ügyben.
- 17 A T-219/09. sz. ügy felperesei 2009. október 30-án nyújtották be észrevételeiket az elfogadhatatlansági kifogás vonatkozásában. Ebben R. Balfe és J. Colom I Naval, valamint az ASBL bejelentették a keresettől való elállásukat. Emellett a T-219/09. sz. ügy felperesei kérték ennek az ügynek a T-326/09. sz. üggyel és a T-439/09. sz., John Robert Purvis kontra Parlament üggyel való egyesítését.
- 18 A Parlament 2009. november 19-én észrevételeket nyújtott be a T-219/09. sz. üggyel kapcsolatos részleges elállás, valamint az ügyek egyesítése iránti kérelem vonatkozásában. A T-326/09. és T-439/09. sz. ügyek felperesei nem tettek észrevételt az ügyek egyesítése iránti kérelemre.
- 19 A Törvényszék második tanácsának elnöke a T-219/09. sz., Balfe és társai kontra Parlament ügyben 2009. december 18-án hozott végzésében (az EBHT-ban nem tették közzé) R. Balfét, J. Colom I Navalt és az ASBL-t törölte az ügy felperesei közül.
- 20 A T-326/09. sz. ügy felperese 2010. január 7-én észrevételeket nyújtott be az elfogadhatatlansági kifogásra.
- 21 A Törvényszék második tanácsának elnöke a felek meghallgatását követően, 2010. március 18-án hozott végzéseiben a jelen ügyekben elrendelte az eljárás felfüggesztését addig, amíg a Törvényszék határozatot hoz az elfogadhatóságról a T-532/08. sz., Norilsk Nickel Harjalvalta és Umicore kontra Bizottság ügyben, valamint a T-539/08. sz., Etimine és Etiproducts kontra Bizottság ügyben.

- 22 Mivel e határozat a T-532/08. sz., Norilsk Nickel Harjalva és Umicore kontra Bizottság, valamint a T-539/08. sz., Etimine és Etiproducts kontra Bizottság ügyekben 2010. szeptember 7-én hozott végzésekkel (EBHT 2010., II-3959. o., illetve II-4017. o.) megszületett, a Törvényszék nyilatkozattételre hívta fel a feleket arra vonatkozóan, hogy álláspontjuk szerint milyen következtetéseket kell levonni ezek alapján a jelen ügyekre vonatkozóan. A Parlament és a felperesek 2010. november 8-án, illetve 10-én nyújtották be észrevételeiket.
- 23 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a Parlament Elnökségének 2009. március 9-i és április 1-jei határozatát;
 - a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.
- 24 Elfogadhatatlansági kifogása keretében a Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.
- 25 Az elfogadhatatlansági kifogásra tett észrevételeikben a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- a T-219/09. sz. ügyben hagyja jóvá R. Balfe, J. Colom I Naval és az ASBL elállását;
 - mindkét ügyben adjon helyt a keresetlevélben előterjesztett kérelmeknek.

A jogkérdésről

- 26 A T-219/09. sz. ügy felperesei által előterjesztett egyesítés iránti kérelmet illetően a Törvényszék úgy véli, hogy a jelen végzés érdekében ezt az ügyet célszerű egyesíteni a T-326/09. sz. üggyel, mivel e két ügyben ugyanazok az elfogadhatósági kérdések vetődtek fel.
- 27 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a szerint a fél kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve dönt az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint ha a Törvényszék másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy az eljárási iratok kellő tájékoztatást nyújtanak, következésképpen nincs szükség a szóbeli szakasz megnyitására.

A kereset tárgyáról

- 28 A T-219/09. sz. ügy felperesei által előadott, az R. Balfe, J. Colom I Naval és az ASBL elállásának jóváhagyása iránti kérelmet illetően a Törvényszék úgy tekinti, hogy a Balfe és társai kontra Parlament ügyben hozott végzés (fenti 19. pont) meghozatalával ez megtörtént, így e kérelem okafoyottá vált.
- 29 Egyébiránt a megsemmisítés iránti kérelmek tárgyát illetően, amint arra a Parlament hivatkozik, anélkül hogy a felperesek ezt vitatnák, a 2009. március 9-i határozat csak ideiglenes volt, amennyiben felfüggesztette az 1990. június 12-i szabályzat 3. és 4. cikkének alkalmazására vonatkozó lehetőséget, anélkül azonban, hogy érdemben módosította volna e cikkeket. A Törvényszék úgy véli, hogy mivel a 2009. április 1-jei határozat ezt követően azonnali hatállyal hatályon kívül helyezte az említett cikkeket,

a 2009. március 9-i határozat okafogyottsága miatt hatályát veszttette, így az nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát.

- ³⁰ Ennélfogva a kereseteket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani a 2009. március 9-i határozatra vonatkozó részükben. Következésképpen a továbbiakban a „megtámadott jogi aktus” kifejezés kizárólag a 2009. április 1-jei határozatra vonatkozik.

Az elfogadhatatlansági kifogásról

- ³¹ A Parlament három elfogadhatatlansági kifogást hozott fel. A T-219/09. sz. ügyben az ASBL eljáráshoz fűződő érdekének hiányára, valamint arra hivatkozik, hogy a 2009. április 1-jei határozat nem érinti R. Balfé és J. Colom I Naval felpereseket. Emellett mindkét ügyben azzal érvel, hogy a keresetek elfogadhatatlanok a felperesek személyében való érintettsége hiányában.
- ³² R. Balfé, J. Colom I Naval és az ASBL felperesek elállása következtében a felperesek személyében való érintettségének hiányára alapított harmadik elfogadhatatlansági kifogást nem szükséges megvizsgálni.

A felek érvei

- 33 A Parlament lényegében arra hivatkozik, hogy a 2009. április 1-jei határozat jogszabályi jellegű, és a felpereseket nem érinti személyükben.
- 34 A Parlament azzal érvel, hogy a felperesek nem címzettjei a 2009. április 1-jei határozatnak. Ennélfogva ahhoz, hogy a keresetük elfogadható legyen, bizonyítaniuk kellene azon két együttes feltétel fennállását, hogy ez az aktus őket közvetlenül és személyükben érinti. Márpedig a Parlament álláspontja szerint a felperesek nem tekinthetők a 2009. április 1-jei határozat által személyükben érintettnek.
- 35 A felperesek azzal érvelnek, hogy a 2009. március 9-i és április 1-jei határozatok jogszabályi jellegük ellenére közvetlenül és személyükben érintik őket, mivel már az említett rendeletek elfogadása alapján is kellő egyértelműséggel azonosíthatók. Emellett a felperesek kifejtik, hogy a főtítkárnak az Elnökség tagjaihoz címzett 2009. április 1-jei feljegyzéséből kitűnik, hogy az Elnökség az említett határozatokat a sajátos helyzetüket figyelembe véve fogadta el. Így tehát az Elnökség aktusa pontosan meghatározott, és a megszerzett, valamint a jövőbeli kiegészítő nyugdíjjogosultságaik tekintetében sajátos helyzetük által egyénített címzettekre irányult.

- 36 A felperesek megítélése szerint nem tiltható meg számukra az, hogy megtámadják a 2009. április 1-jei határozattal módosított 1990. június 12-i szabályzatnak a jövőbeli, nekik címzett végrehajtási aktusait.
- 37 E tekintetben a felperesek először is a közösségi bírósághoz való fordulás tényleges lehetőségének elvére hivatkoznak. Álláspontjuk szerint a parlament jövőbeli végrehajtási aktusait, amelyeknek a tárgya a kiegészítő nyugdíjban való részesülés iránti kérelmek elutasítása lesz például azon indokkal, hogy a kérelmező nem töltötte be a hatvanharmadik életévét, a 2009. március 9-i és április 1-jei határozatok egyszerű megerősítő aktusaiként kell majd minősíteni. Márpedig, egyfelől az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az olyan megerősítő aktus, amely pusztán a korábbi jogerős aktus rendelkezéseit ismétli meg, illetve pusztán az ilyen aktus logikus következményét állapítja meg, anélkül hogy bármilyen új elemet tartalmazna, nem támadható meg megsemmisítés iránti keresettel. Másfelől feltételezve, hogy a 2009. március 9-i és április 1-jei határozatok végrehajtási határozatait nem megerősítő aktusnak kell tekinteni, az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az említett határozatokkal szembeni jogorvoslati jog hiányában a végrehajtási határozatok elleni megsemmisítés iránti kereset keretében előterjesztett jogellenességi kifogás sem lesz elfogadható. Következésképpen, amennyiben az elfogadhatatlansági kifogásnak a Törvényszék helyt ad, a felpereseknek nem lesz semmilyen konkrét és tényleges lehetőségük arra, hogy a közösségi bíróság előtt érvényesítsék jogukat.
- 38 Másodszor a felperesek a gondos igazságszolgáltatás, az eljárásgazdaságosság és az együttműködési kötelezettség elvére hivatkoznak. Álláspontjuk szerint ellentétes lenne a gondos igazságszolgáltatás és az eljárásgazdaságosság elvével, ha kötelezővé tennék, hogy valamennyi képviselő a saját nevében indítson megsemmisítés iránti eljárást a Parlament által a 2009. március 9-i és április 1-jei határozatok alapján hozott egyes egyedi határozatokkal szemben. Másfelől az ilyen teher kirovása a felperesekre sértené a jobbiztonság és az ésszerű határidőn belüli eljárás elvét is. Végül a jelen keresetek elfogadhatatlanná nyilvánítása ellentétes lenne az együttműködési kötelezettség elvével, mivel ezáltal lehetővé válna a Parlament számára, hogy figyelmen kívül hagyja az Elnökség által 2009. június 17-én tett kötelezettségvállalást, miszerint a

jelen ügyekben hozandó jövőbeli ítéletet a kiegészítő nyugdíjalap valamennyi tagjára alkalmazni fogják.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 39 Mindenekelőtt azon kérdéssel kapcsolatban, hogy a jelen kereset elfogadhatóságát az EK 230. cikk vagy az EUMSZ 263. cikk alapján kell-e megvizsgálni, emlékeztetni kell arra, hogy a kereset elfogadhatóságának kérdését az előterjesztésekor hatályos szabályok alapján kell eldönteni, és a kereset elfogadhatóságának feltételeit a kereset előterjesztésének időpontjában kell megítélni, azaz a keresetlevél benyújtásakor. Ennélfogva az EUMSZ 2009. december 1-jei hatálybalépése előtt előterjesztett kereset elfogadhatóságát az EK 230. cikk alapján kell megítélni (a fent hivatkozott *Norilsk Nickel Harjalvalta és Umicore kontra Bizottság* ügyben, valamint a fent hivatkozott *Etimine és Etiproducts kontra Bizottság* ügyben hozott végzések 70., illetve 72. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 A jelen ügyben mivel a kereseteket 2009. május 19-én, illetve 2009. augusztus 10-én terjesztették elő, elfogadhatóságukat az EK 230. cikk alapján kell vizsgálni.
- 41 Az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerint bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat a neki címzett határozat, vagy az olyan határozat ellen, amelyet ugyan rendeletként vagy egy másik személyhez címzett határozatként hoztak, de őt közvetlenül és személyében érinti.
- 42 A jelen ügyben a felek között nem vitatott, hogy noha a megtámadott jogi aktus elnevezése „határozat”, annak általános hatálya van, és ennélfogva jogszabályi jellegű, hiszen valamennyi képviselőre vonatkozik, aki az önkéntes nyugdíjalap tagja vagy azzá válhat. A Törvényszék osztja ezt az álláspontot és e tekintetben emlékeztet arra,

hogy annak lehetősége, hogy többé-kevésbé pontosan meghatározható azon személyek száma, esetleg kiléte is, amelyekre egy jogi aktus egy adott időpontban alkalmazandó, nem elegendő a kérdéses aktus jogszabályi jellegének kétségbe vonásához, amennyiben egyértelmű, hogy erre az alkalmazásra a jogi aktus által, annak céljára tekintettel meghatározott objektív ténybeli vagy jogi helyzet alapján kerül sor (lásd analógia útján a C-309/89. sz., Codorniu kontra Tanács ügyben 1994. május 18-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-1853. o.] 18. pontját). Ennélfogva, még ha el is fogadjuk, hogy a megtámadott jogi aktszal érintett képviselők száma és kiléte már e jogi aktus elfogadásakor is megállapítható, ez nem zárja ki az említett jogi aktus általános hatályú aktusként történő minősítését. A megtámadott jogi aktus ugyanis – amint a Parlament helyesen megállapítja – csak a kiegészítő nyugdíjalap-tagságuk miatt érinti a felpereseket, amely a megtámadott határozatnak az 1990. június 12-i szabályzat módosítására irányuló céljára tekintettel meghatározott objektív jogi helyzet.

- 43 A megtámadott jogi aktus általános hatálya azonban nem zárja ki, hogy bizonyos természetes és jogi személyeket az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül és személyében érintsen (lásd különösen a Bíróság C-358/89. sz., Extramet Industrie kontra Tanács ügyben 1991. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2501. o.] 13. pontját; a fenti 42. pontban hivatkozott Codorniu kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 19. pontját; C-451/98. sz., Antillean Rice Mills kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-8949. o.] 46. pontját, továbbá C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 58. pontját; valamint a Törvényszék T-43/98. sz., Emesa Sugar kontra Tanács ügyben 2001. december 6-án hozott ítéletének [EBHT 2001., II-3519. o.] 47. pontját).
- 44 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a felpereseket közvetlenül érinti a megtámadott jogi aktus, mivel ez utóbbi nem hagy mérlegelési mozgásteret az azt alkalmazó parlamenti szerv részére (lásd analógia útján a fenti 43. pontban hivatkozott Emesa Sugar kontra Tanács ügyben hozott ítélet 48. pontját).
- 45 Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a felpereseket személyükben érinti-e a megtámadott jogi aktus, emlékeztetni kell arra, hogy egy természetes vagy jogi személy csak

akkor tekinthető úgy, hogy őt egy általános hatályú jogi aktus személyében érinti, ha az sajátos jellemzői vagy egy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rá (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítélete [EBHT 1963., 197. o., 223. o.]; a Törvényszék T-122/96. sz., Federolio kontra Bizottság ügyben 1997. szeptember 30-án hozott végzésének [EBHT 1997., II-1559. o.] 59. pontja és T-120/98. sz., Alce kontra Bizottság ügyben 1999. április 29-én hozott végzésének [EBHT 1999., II-1395. o.] 19. pontja).

- 46 E tekintetben az, hogy a megtámadott jogi aktus érinti azokat a jogosultságokat, amelyeket a felperesek a jövőben érvényesíthetnének a kiegészítő nyugdíjalaphoz való csatlakozásuk következtében, az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében véve nem egyéníti őket minden más személyhez képest, mivel olyan objektíve meghatározott helyzetben vannak, amely a nyugdíjalaphoz csatlakozott minden más képviselő helyzetéhez hasonló (lásd analógia útján a fenti 45. pontban hivatkozott Federolio kontra Bizottság ügyben hozott végzés 67. pontját és a fenti 43. pontban hivatkozott Emesa Sugar kontra Tanács ügyben hozott ítélet 50. pontját). E körülmények között a felperesek nem bizonyították, hogy olyan rendkívüli kárt szenvedtek volna, amely minden más, a kiegészítő nyugdíjalaphoz csatlakozott képviselőhöz képest egyéníti őket.
- 47 A felperesek azonban azzal érvelnek, hogy az Elnökség figyelembe vette sajátos helyzetüket a megtámadott jogi aktus elfogadása előtt.
- 48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az, hogy a közösségi intézmények külön rendelkezések alapján kötelesek figyelembe venni azokat a következményeket, amelyeket az elfogadás előtt álló aktus bizonyos egyének helyzetére gyakorol, egyéníti ez utóbbiakat (a 11/82. sz., Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ügyben 1985. január 17-én hozott ítélet [EBHT 1985., 207. o.] 28–31. pontja és a C-152/88. sz., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1990. június 26-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-2477. o.] 11–13. pontja).

- 49 Meg kell azonban állapítani, hogy a megtámadott jogi aktus elfogadásakor a közösségi jog egyetlen rendelkezése sem írta elő az Elnökség számára a felperesek sajátos helyzetének figyelembevételét. Emellett a megtámadott jogi aktusnak a felperesek által az érvelésük alátámasztására idézett passzusai sem utalnak arra, hogy az Elnökség figyelembe vette volna akár csak egy felperesnek a sajátos helyzetét is, ellenkezőleg, azok csak olyan általános kifejezésekkel utalnak a határozattal érintett képviselőkre, mint „azon kevés képviselő [aki] [...] folytathatja a járulékfizetést az [a]lapba új jogsultságok megszerzése végett”, „azok a képviselők, akik járulékot fizettek az önkéntes nyugdíjalapba”, vagy „az érintett tagok”.
- 50 Ennélfogva a felperesek ezen érvét el kell utasítani.
- 51 A fentiekből következik, hogy az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében a felpereseket a megtámadott jogi aktus nem érinti személyükben.
- 52 E következtetést nem vonja kétségbe a felperesek többi érve sem. Először is közösségi bírósághoz való fordulás tényleges lehetőségének elvét illetően elegendő emlékeztetni arra, hogy – amint arra a Parlament is helyesen hivatkozik – a Szerződés által felállított jogszerűségi felülvizsgálati rendszer alapján természetes vagy jogi személy rendeletet csak akkor támadhat meg, ha nemcsak közvetlenül, hanem személyében is érintett. Jóllehet ez utóbbi feltételt a hatékony bírói jogvédelemhez való jog alapelvének fényében kell értelmezni, figyelembe véve a felperest egyéníthető egyes körülményeket (lásd például a 67/85., 68/85. és 70/85. sz., Van der Kooy és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1988. február 2-án hozott ítélet [EBHT 1988., 219. o.] 14. pontját; a fenti 43. pontban hivatkozott Extramet Industrie kontra Tanács ügyben hozott ítélet 13. pontját és a fenti 43. pontban hivatkozott Codorniu kontra Tanács ügyben hozott ítélet 19. pontját), az ilyen értelmezés nem vezethet az említett, a Szerződésben kifejezetten előírt feltételtől való eltéréshez, anélkül hogy a Szerződésben a közösségi

bíróságok számára megállapított hatáskör kereteit túllépnék (a Bíróság C-50/00. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-6677. o.] 44. pontja).

- 53 Ennélfogva, még ha feltételezzük is, hogy a jelen esetben a megtámadott jogi aktus alapján a kiegészítő nyugdíjban való, a hatvanadik életévtől kezdődő részesülés iránti kérelmeket elutasító egyéni határozatokkal szemben a felperesek által előterjesztett esetleges jövőbeli kereseteket elfogadhatatlannak kell tekinteni, ez nem vezethet a jelen kereseteknek az EK 230. cikk negyedik bekezdésének megsértésével történő elfogadhatóvá nyilvánításához.
- 54 Ugyanígy másodsor, a fenti 52. pontban hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlatban kialakított elveknek megfelelően a gondos igazságszolgáltatásnak és az eljárásgazdaságosságnak a felperes által felhozott elve nem igazolhatja az egyébként az EK 230. cikk negyedik bekezdése szerinti elfogadhatósági feltételeknek nem megfelelő kereset elfogadhatóvá nyilvánítását, anélkül hogy a Szerződésben a közösségi bíróságok számára megállapított hatáskör kereteit túllépnék. Ezen elvek egyike sem szolgálhat ugyanis az e bíróságok számára a Szerződésben előírt hatásköröktől való eltérés megalapozásához.
- 55 Harmadszor a jogbiztonság és az ésszerű határidőn belüli eljárás elvét illetően a felperesek annak állítására szorítkoznak, hogy számukra bizonytalanságot eredményezne az, ha a 2009. április 1-jei határozat jövőbeli végrehajtási aktusai ellen egyedileg kellené megsemmisítés iránti keresetet indítaniuk. E tekintetben elegendő azt megjegyezni, hogy valamely jogi eljárás eredményének bizonytalansága nem tekinthető minden további nélkül a jogbiztonság elve megsértésének. Ugyanígy a felperesek érveléséből nem tűnik ki, hogy mennyiben érinthetné az ésszerű időn belüli eljárás elvét az, ha a

2009. április 1-jei határozat közvetlen megtámadása helyett annak végrehajtási aktu-sait kellene megtámadniuk. Az eljárás időtartamának ésszerűsége ugyanis logikusan csak annak lezárásakor ítéltető meg.

- 56 Végül negyedszer a felperesek által hivatkozott „együttműködési kötelezettség elvét” illetően, és feltételezve – mint ahogy ez utóbbiak is teszik – hogy az Elnökség 2009. június 17-i határozata, miszerint a T-219/09. sz. ügyben hozandó ítéletet az önkéntes nyugdíjalap valamennyi tagjára alkalmazni fogják, a Parlament azon szándékát mutatja, hogy az érdemi kérdéseket a jelen eljárás keretében döntsék el, az alperes ilyen szándéka nem kötheti a Törvényszéket a jelen keresetek elfogadhatóságának értékelésekor. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kereset elfogadhatóságának az EK 230. cikkben megállapított feltételei az eljárás lefolytatásához nélkülözhetetlenek (a Bíróság C-313/90. sz., CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben 1993. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-1125. o.] 19–23. pontja; a Törvényszék T-239/94. sz., EISA kontra Bizottság ügyben 1997. október 24-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-1839. o.] 26. és 27. pontja; a Törvényszék T-263/97. sz., GAL Penisola Sorrentina kontra Bizottság ügyben 2000. április 13-án hozott végzésének [EBHT 2000., II-2041. o.] 37. pontja), így azokra a felek rendelkezési joga nem terjed ki.
- 57 Következésképpen a kereseteket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

A költségekről

- 58 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a T-219/09. és a T-326/09. sz. ügyet a végzés meghozatala céljából egyesíti.**

- 2) A Törvényszék a kereseteket mint elfogadhatatlanokat elutasítja.**

- 3) G. Albertini és a mellékletben felsorolt többi 62 felperes, valamint B. Donnelly maguk viselik a saját költségeiket, valamint az Európai Parlament költségeit.**

Luxembourg, 2010. december 15.

E. Coulon
hivatalvezető

I. Pelikánová
elnök

MELLÉKLET

Javier Areitio Toledo, lakóhelye Madrid (Spanyolország),

Robert Atkins, lakóhelye Garstang (Egyesült Királyság),

Angelika Beer, lakóhelye Großkummerfeld (Németország),

Georges Berthu, lakóhelye Longré (Franciaország),

Guy Bono, lakóhelye Saint-Martin-de-Crau (Franciaország),

Herbert Bosch, lakóhelye Bregence (Ausztria),

David Bowe, lakóhelye Leeds (Egyesült Királyság),

Marie-Arlette Carlotti, lakóhelye Marseille (Franciaország),

Ozan Ceyhun, lakóhelye Rüsselsheim (Németország),

Giles Bryan Chichester, lakóhelye Ottery St Mary (Egyesült Királyság),

Brigitte Douay, lakóhelye Párizs (Franciaország),

Avril Doyle, lakóhelye Wexford (Írország),

Michl Ebner, lakóhelye Bozen (Olaszország),

Juan Manuel Fabra Valles, lakóhelye Madrid,

Elisa Maria Ferreira, lakóhelye Porto (Portugália),

James Glyn Ford, lakóhelye Newnham on Severn (Egyesült Királyság),

Riccardo Garosci, lakóhelye Milánó (Olaszország),

Bruno Gollnisch, lakóhelye Limonest (Franciaország),

Ana Maria Rosa Martins Gomes, lakóhelye Colares-Sintra (Portugália),

Vasco Graça Moura, lakóhelye Benfica do Ribatejo (Portugália),

Françoise Grossetête, lakóhelye Saint-Étienne (Franciaország),

Catherine Guy-Quint, lakóhelye Cournon d'Auvergne (Franciaország),

Roger Helmer, lakóhelye Lutterworth (Egyesült Királyság),

William Richard Inglewood, lakóhelye Penrith (Egyesült Királyság),

Caroline Jackson, lakóhelye Abingdon (Egyesült Királyság),

Milos Koterec, lakóhelye Pozsony (Szlovákia),

Urszula Krupa, lakóhelye Lodz (Lengyelország),

Stefan Kuc, lakóhelye Varsó (Lengyelország),

Zbigniew Kuźmiuk, lakóhelye Radom (Lengyelország),

Carl Lang, lakóhelye Boulogne-Billancourt (Franciaország),

Henrik Lax, lakóhelye Helsinki (Finnország),

Patrick Louis, lakóhelye Lyon (Franciaország),

Minerva-Welpomen Malliori, lakóhelye Athén (Görögország),

Sergio Marques, lakóhelye Funchal (Portugália),

Graham Christopher Spencer Mather, lakóhelye London (Egyesült Királyság),

Véronique Mathieu, lakóhelye Val d'Ajol (Franciaország),

Marianne Mikko, lakóhelye Tallinn (Észtország),

William Miller, lakóhelye Glasgow (Egyesült Királyság),

Elizabeth Montfort, lakóhelye Riom (Franciaország),

Ashley Mote, lakóhelye Bindsted (Egyesült Királyság),

Christine Margaret Oddy, lakóhelye Coventry (Egyesült Királyság),

Reino Paasilinna, lakóhelye Helsinki,

Bogdan Pęk, lakóhelye Krakkó (Lengyelország),

José Javier Pomés Ruiz, lakóhelye Pamplona (Spanyolország),

John Robert Purvis, lakóhelye Fife (Egyesült Királyság),

Luis Queiro, lakóhelye Lisszabon (Portugália),

José Ribeiro E. Castro, lakóhelye Lisszabon,

Pierre Schapira, lakóhelye Párizs,

Schmitt Pál, lakóhelye Budapest (Magyarország),

José Albino Silva Peneda, lakóhelye Maia (Portugália),

Grażyna Staniszevska, lakóhelye Bielsko-Biala (Lengyelország),

Robert Sturdy, lakóhelye Wetherby (Egyesült Királyság),

Margie Sudre, lakóhelye La Possession (Franciaország),

Robin Teverson, lakóhelye Tregony (Egyesült Királyság),

Nicole Thomas-Mauro, lakóhelye Épernay (Franciaország),

Gary Titley, lakóhelye Bolton (Egyesült Királyság),

Witold Tomczak, lakóhelye Kepno (Lengyelország),

Maartje van Putten, lakóhelye Amszterdam (Hollandia),

Vincenzo Viola, lakóhelye Palermo (Olaszország),

Mark Watts, lakóhelye Ashford (Egyesült Királyság),

Thomas Wise, lakóhelye Linslade (Egyesült Királyság),

Bernard Wojciechowski, lakóhelye Varsó.